

Dansk Nova Scotia Duck Tolling Retriever Klub

Formandens Beretning for 2025

Så blev det den tid igen; Tid til at kigge tilbage på det forgangne år og tid til at skue lidt ind i det nye, som vi netop har taget hul på. For min del bliver det den sidste formandsberetning for denne gang, idet jeg har valgt ikke at genopstille. Det er der mange årsager til, som jeg vil vende tilbage til, men jeg ved også – belært af erfaring – at jeg måske igen en dag sidder i stolen.

2025 var som de tidligere år et aktivt år. Vi er en sund og aktiv klub med mange aktiviteter. Således havde vi i 2025:

- 5 udstillinger, heraf 3 i forbindelse med dualarrangementer
- 9 schweiss-/vildtsprøver inkl. DM og 1 dualarrangement
- 6 kombinerede Tollerjagt-/TollerWT-prøver – nogle inkl. Tollerbrugsprøve, 1 Tollerjagt-dualarrangement, 1 TollerWT-dualarrangement og endelig 7 Tollerbrugsprøver.

Det er mange arrangementer på et år for en klub af vores størrelse. Tak til dem, der utrætteligt arrangerer, og de mange hjælpere, der springer til, for at det kan lade sig gøre. Prøve- og udstillingsdage er hyggelige dage, hvor vi møder hinanden, får snakket sammen, vendt Toller-verdens-situationen, får grint og nogle gange grædt sammen. Det er de dage, hvor vi kommer lidt tættere på hinanden og føler os som en del af fællesskabet.

Rundt om i landet bliver der også arrangeret gåture, hvor det måske for mange kan føles lidt mere "uforpligtende" at møde op. Nogle steder er man rigtig gode til at få arrangeret med jævne intervaller. Andre steder er det en årlig tilbagevendende begivenhed lige efter nytår. Uanset er der god opbakning til disse arrangementer, og det er min oplevelse, at det er her, de nye ofte kommer til. Hyggeligt er det i hvert fald, og også her bliver der snakket om stort og småt. Mange hverdagsting bliver vendt, og store og små oplevelser bliver delt. Jeg er ikke i tvivl om, at det her nok er den bedste måde at få nye med på, så sidder du og tænker: "Ej, det kunne da være hyggeligt at gå en tur sammen med andre Tollerejere", så lav et opslag – gerne på vores Facebook-side Tollerklubben. Det kræver jo i bund og grund ikke andet end et sted, en dato og et tidspunkt.

Kurser bliver det også til lidt af, om end ikke så mange, som vi kunne ønske os. Oplevelsen er, at der er stor efterspørgsel på tollerspecifik jagttræning. Og nej, Tollerer er ikke så unik, at man ikke kan finde jagttræning til den, men uanset er der mange instruktører, der ikke kender racen, og mange, der ikke aner, hvad tolling er, og hvorfor Tollerer nu engang er, som den er. Det giver nogle gange udfordringer for alle parter. Desværre er det svært at lave hold, når vi er en lille klub, der skal dække hele Danmark, men på vores årligt tilbagevendende Working Weekend kan man i hvert fald få hjælp og inspiration og måske få fundet nogen, man kan træne med i nærheden af sig selv. Sporkurser har der også været et par stykker af, dog ikke helt med den opbakning, man kunne have håbet på. Til gengæld er det mit indtryk, at sporfolkene er gode til at få nye med, når de arrangerer fællestrening, og det er dejligt, at nogen på den måde tager sig af de nye.

I 2025 deltog vi i 2 jagtmesser. Traditionen tro var vi at finde på Jagtmessen i Aars. Og igen blev vi væltet bagover af interessen for vores race. Det er en bred vifte af mennesker, der kommer på vores stand sådan en weekend. Nogen har sat sig ind i racen og skal bare lige have afklaret de sidste spørgsmål, nogen har hørt om racen, men aldrig set den, og mange bliver bare charmeret af vores hunde og må lige stoppe op, hilse på og snakke. Nogen har engang haft Toller – andre drømmer om det en dag. Uanset er det umådelig hyggeligt at stå på sådan en stand en hel weekend og få snakket med en masse mennesker, høre deres historier (og ja, der kommer nogle gange nogle sjove eller spændende historier) og få lov til en hel weekend at fortælle om vores vidunderlige race.

Den anden messe, vi deltog i, var Brahetrolleborg Game Fair. Det var første gang, vi var repræsenteret her (efter en del opfordringer), og det blev en lidt mere blandet oplevelse. Umiddelbart er det – modsat Aars – en ret dyr messe at deltage i, og oplevelsen var, at der var væsentlig mindre interesse for vores race. Den ene dag havde vi dog en del forbi, men det var mest folk, der havde besluttet, at de skulle have en Toller, eller folk, der søgte træning til deres Toller. Og ja, selvfølgelig var der også folk, der lige skulle se vores hunde, og folk, der blev charmeret. Men umiddelbart stod den messe ikke helt mål med vores forventninger.

2025 blev også året, hvor vi fik en ny dyrevelfærdslov. Umiddelbart betyder den ikke så meget nyt for os, og så alligevel lidt. For det første skal hunde, der indgår i blandinger, nu også være sundhedsundersøgt, hvis der er krav om det for racen. Og vi har ikke det store problem med det for Tollere – i hvert fald ikke, hvad vi kender til – men der bliver da en gang imellem annonceret efter et match til en parring, hvor enten han eller tæve er af anden race. Og ikke at vi ønsker, at Tolleren indgår i den slags blandinger, men hvis man alligevel falder for fristelsen, så kan man altså ikke undslippe de obligatoriske sundhedsundersøgelser. Og hvad er gevinsten så?

Der, hvor den nye lov giver hovedbrud, er omkring IVDD/CDDY. Og for dem, der tænker: hvad er det?, så er den korte version, at det er det, der gør, at gravhundene har kæmpe rygproblemer. ”Problemet” ved denne test er, at den modsat andre tests for recessiv nedarvning (som vi kender den fra PRA) ikke giver fri-, bærer- og affected-hunde. Den giver kun fri eller affected, og man må ifølge dyreværnsloven ikke lave syge hunde. MEN – og der er nemlig et kæmpe men her – man bliver ikke nødvendigvis syg, fordi man er affected, eller får syge hvalpe, fordi man parrer to hunde, der på papiret er affected. Faktisk er der kun tale om en mindre forhøjet risiko for rygproblemer, og hvor høj man vurderer risikoen varierer meget afhængigt af, hvor man læser. Vi har som klub forsøgt at finde nogen, der kan give os et entydigt svar på, hvordan vi skal forholde os, men det kan vi ikke finde, og det er faktisk enormt frustrerende. Det, vi for nuværende kan forholde os til, er, at gravhunde er den eneste race, der specifikt er nævnt i den nye lov, og eftersom vi ikke avler for at få lavere og lavere og længere og længere hunde, så vil vi næppe få de samme problemer. Men det, vi også må forholde os til, er, at der i lande omkring os fra myndighedernes side er reageret på denne test, og for nuværende er især svenskerne ramt af den.

Og når vi så er ved sundhed, så blev 2025 også året, hvor vi oplevede en parring, hvor man åbenbart overhovedet ikke gik op i PRA. Det tror jeg, ingen af os havde set komme, fordi det har ligget så indprentet, at man altid sørgede for, at mindst den ene part i en parring var fri. PRA-testen var den første, vi fik, og siden den kom, har det bare været sådan. Måske var vi dumme og naive, men det blev i hvert fald en brat opvågning. Det er også blevet til meget snak om, hvad vi gør fremadrettet, for efter PRA-testen er der kommet mange gentests til, og nogle af dem er faktisk en decideret dødsdom, hvis hvalpen/hunden viser sig at være affected. Udfordringen med gentests er, at der hele tiden kommer nye til. Ja, faktisk dukker der indimellem en ny op, fordi et enkelt kuld har fejlet noget, og hvis udviklingen fortsætter sådan, så bliver det sværere og sværere at navigere i, og nogen vil nok glemme, at en Toller ikke er en samling af gentestresultater, men en langt større pakke, hvor der er mange andre ting, der skal tages hensyn til. Ingen tvivl om, at det at opdrætte og gøre det ”rigtige” bliver sværere og sværere, jo flere parametre vi har at forholde os til. Og hvad er vigtigt, og hvad er bare nice to know? Vi håber, at vi kan få en god debat, når vi her i januar 2026 får samlet en god del af klubbens medlemmer til temadag om emnet.

Registreringstallet for Tollere ligger rimelig stabilt. Der var lidt flere kuld i 2025 end i 2024, men ikke noget, der stak af. Efterspørgslen på Tollere er stadig stor, modsat andre racer, hvor det kniber med at komme af med hvalpe – især hanhunde – og ingen tvivl om, at også i vores race er efterspørgslen efter tæver langt højere end efter hanhunde. Om vi på et tidspunkt bliver ramt af samme afmatning som andre racer, må tiden vise, men umiddelbart tænker jeg ikke, at det sker, så længe registreringstallene ligger stabilt.

Medlemsantallet i klubben er i 2025 gået lidt ned. Vi ved ikke hvorfor, men udviklingen skal selvfølgelig stoppes. Måske er det eftervirkninger af, at Tollerbladet blev sat på pause? Måske fordi der ikke er aktiviteter nok for den almindelige hundeejer, der ikke går på prøve i vores regi eller udstilling for den sags skyld? Vi får ikke rigtig svar, når vi spørger, men i 2026 prøver vi igen at udgive et enkelt fysisk nummer af Tollerbladet og barsler med arrangementer, der henvender sig lidt bredere. Følg med på Facebook og hjemmesiden for mere info.

Sluttelig er der nogle af de lidt mere usynlige funktioner, vi skylder en tak. Vores hvalpeanviser Øyvind, som har en utaknemmelig opgave med at få antallet af efterspørgsler til at hænge sammen med hvalpekuld annonceret gennem klubben, vores webmaster Tonny, der sørger for, at vores hjemmeside bliver up to date med de nye input, han får (og ja, vi glemmer at sende til ham indimellem), og ikke mindst vores regnskabsfører Bente, der sammen med kassereren har en ret utaknemmelig opgave med at få indsendte afregninger og miniregnskaber til at stemme overens med de faktiske forhold. En kærlig reminder om at få indsendt rettidigt og lige regne efter en ekstra gang, om det, man nu skriver, faktisk også passer med de bilag, man medsender.

Tilbage for mit vedkommende er kun at sige tak for denne gang til bestyrelsen. Jeg kom ind utidigt i slutningen af 2022, hvor bestyrelsen og økonomien var ved at falde fra hinanden. Min mission var at få rettet op på økonomien og bidrage til en mere stabil bestyrelse. Egentlig ville jeg bare det, og så skulle jeg ud igen, men kandidater hænger ikke på træerne, så jeg tog et par ekstra år. Og det har været fint, men nu føler jeg heller ikke, at jeg har mere at give i denne omgang. Jeg er idémager og problemknuser, jeg er ikke den, der trives i administrative rutiner – ja, faktisk dræber de mig langsomt – og jeg er absolut ikke den, der synes, vi behøver at lave en skriftlig forklaring til alt. Og sådan er vi jo heldigvis forskellige og for en stor del formet af det, vi laver i ”det virkelige liv”. Ud over det er min husholdning udvidet med 2 hunde over de sidste par år, således at jeg nu har 6 Tollere, et job med skæve arbejdstider og – tro det eller lad være – andre interesser end bare hund, som jeg også gerne vil have tid til. Så jeg har valgt at skære det fra, hvor jeg føler, jeg får mindst igen, nemlig bestyrelsesarbejdet. Jeg fortsætter i Jagtudvalget, som i perioder også æder meget tid, men giver meget glæde tilbage, og sundhedsudvalget er stadig til overvejelse.

Jeg håber, at folk en dag forstår, at hvis vi ikke alle sammen bidrager lidt en gang imellem, så kan en klub som vores ikke bestå i længden.

Med venlig hilsen

Annette Stentsøe